

ШКОЛСКИЙ ЛИСТЪ.

Овай листъ излази еженеделѣ едандутъ. Цена му е до конца ове
године 1 фор. съ поштаринамъ.

Брой II.

25. Децембра.

1858.

Тко воспитаватъ дѣте?

(Свршетакъ.)

IV.

Са упливомъ, кои породица, природа и црква на воспитаніе имаю, мора се едружити и воспитательскій упливъ народне школе, коимъ се упливъ предизложенихъ чинителя при воспитанію управля, подпомаже, допуњава а кадъ потреба изискуе и слаби. Ово последиъ онда бы нужно было, кадъ бы дѣте у породици све саме рѣаве примѣре виѣало, и одъ нѣи се залу навикло.

Ако учитель и нестои у тако близкомъ отношенію према дѣци, као што стое родители, то инакъ башъ збогъ те даљине може онъ много на нѣихово воспитаніе дѣйствовати. Онъ е за дѣцу образацъ, по комъ се ова веѣма управляю, него по родителямъ, и нѣгова воля дѣци е законъ. Средствомъ простихъ и найнужднѣихъ вештина читаня, писаня, пояня и рачуна развѣяю се и вештбаю умни, морални и религіозни дари духа дѣчѣга. С' тымъ што се у школи неправи разлика измеѣу богате и сиромашне дѣце, што се дѣца безусловной покорности, уредности, точности, и чистоти навикаваю, допуњава се и усавршава домаѣ нѣихово воспитаніе.

Притомъ добаръ учитель допринеѣе к' воспитанію своихъ ученика найвеѣма с' тымъ, ако е с' родителямъ

нѣховымъ у сношеніе ступію, и домаће воспитаніе своимъ разборитымъ предлозима, и савѣтима управляю буде. Кадъ се деца за школу способна уписую, приликомъ болести кога дѣтета, о свечарима и у многимъ случаетвима дае се учителю прилика, да може домаће воспитаніе дѣче на добро изводити.

В.

Пописъ

свакидашњи лекци у ерб. нар. школама.

в. За III. разредъ илѣ псалтирце.

Изъ Старогъ Заѣша. О створеню света до казни првогъ грѣха (1—6)

О првимъ людма до потопа и Ноя (7—15)

О Авраму и Ісаку (15—26)

О Іакову (26—31)

О Іосифу (31—47)

О Мойсии до пустинѣ (47—54)

О Мойсии до смрти (54—65)

О Рути (69—72)

О Или и Самуилу (72—76)

О Цару Давиду (76—96)

О Соломону (96—102)

О Ілии, Ёлисии и Іюни (102—112)

О Ісаии, Ёремии, и Ёзекии (112—117)

О Товии и Товиту (117—127)

О Данилу (127—133)

О Естери (133—138)

О Макавеима (138 до края). —

Изъ новогъ заѣша. О Захарии Марии и Іоану (1—7)

О рождеству Христовомъ, Симеону, волсвима, и бегству у Ёгипецѣ (7—15)

О детинству Ісусовомъ (15—18)

О Іоану и крштеню Ісусовомъ (18—23)

О Ісусу до явногъ живота (23—29)

Исусъ у храму, Самаританка, Самарянинъ (29—33)

Проповедъ у Назарету и на брегу (33—40)

Чудеса Исусова (40—59)

Чудеса Исусова (59—69)

Наука Исусова (70—86)

Воскресение Лазарево до улазка у Ђрусалимъ (86—91)

Издайство, страданъ, смръть, погребение, воскресение и вос-
несение Исусово и сошествие Св. Духа (91—100)

Апостоли и првомученици после Христа (101 и т. д.)

У IV. разреду исто се ово повторавя.

5. *Толкованѣ Св. Евангелія и Апост.*

Недельна Евангелія и Апостоли читаю се и толкую пре-
ко неделъ у одређене дане (види шеме часова), а празнична Ев.
и Апост. на те дане пре службе Божие.

6. *Толкованѣ Ёкшение и св. Литурגיע.*

Сваке неделъ у одређене часе (види шеме часова).

7. *Жития святихъ.*

Као свечанскихъ празника најглавниа су: Житие матере
Божие. — Св. София и нѣна деца, — Стефан Шчиляновићъ. —
Св. Параскева. — Св. Лука. — Св. Димитрие. — Стеф. Дечан-
ски. — Арханђелъ Михаилъ. — Еванг. Матия. — Првозвани
Андрія. — Св. Никола. — Св. Спиридонъ. — Св. Стефанъ. —
Св. Василие. — Св. Јованъ. — Св. Савва. — Св. Три ерарха. —
Симеонъ мироточ. — Теодоръ Тиронъ. — и кољиво. — 40 Му-
ченика. — Св. Ђорђе. — Св. Марко. — Св. Јованъ Евангел. —
Царъ Константинъ и царица Елена. — Св. Петаръ и Павле. —
Косма и Дамянъ. — Св. Пантелиа. — Майка Анђелиа. — Ус-
пение Богородице. —

Мелодіе Пѣнія.

а. За I. разредъ илѣ букварце.

1. Ёлицы во Христа крестистеса.

2. Хвалите имя Господне.

3. Буди имя Господне благословено.
4. Оца и сына и святого Духа.
5. Благословенъ гряди во имя Господне.
6. Буди Господи милость твоя на насъ (Прок. гл. 1.)
7. Яко возвеличишася дѣла твоя (Прок. гл. 4.)
8. Ти Господи сохраниши ни (Пр. гл. 5.)
9. Спаси Господи люди твоя. (Пр. гл. 6.)
10. Помолитесь и воздадите Господеви. (Пр. гл. 8.)
11. Пойте Богу нашему. (Пр. гл. 3.)
12. Крѣпость моя и пѣние. (Пр. гл. 2.)
13. Господъ крѣпость людемъ своимъ дасть. (Пр. гл. 7.)
14. и 15. Нед. Рождество твое Христе Боже нашъ.
16. и 17. Нед. Во юрданѣ крещающуся.
18. Благослови душе моя Господа.
19. Хвали душе моя Господа.
- 20—27. Блажени на 8. гласова.
28. Кресту твоему покланяемся.
29. Спаси Господи люди твоя и благослови.
30. Общее воскресение.
31. Христосъ воскрес.
32. Сей день Бгоже сотвори Господъ.
33. Вознеслся еси во славъ.
34. Благословенъ бси Христе Боже нашъ.

(Продужиће се.)

Разделѣнїѣ часова.

у сръбск. нар. школама.

Шема часова за II. разредѣ.

Часть.	Понеделѣн.	Вторн.	Среда	Петакъ	Субота
8— $\frac{1}{2}$ 9	Толмаченѣ едногѣ одсека молитвица, и ученѣ текста за пѣние.				Испит мо- литвица
$\frac{1}{4}$ 9— $\frac{1}{4}$ 10	Рачун умни	Рачунъ писмен.	Рачунъ умни	Рачунъ умни	Рач. писм. II. теч. не- мачки гов.
$\frac{1}{4}$ 10— $\frac{1}{4}$ 11	Читанка граф. и припове- данѣ.	Часловац	Читанка рукопис и грама- тично вештѣ.	Читанка графан. и рецити- ранѣ.	Часловац и рецити- ранѣ.
$\frac{1}{4}$ 11—11	Ученѣ пе- сме и из- питъ болѣ деце	Испитъ среднѣ д.	Испитъ лошиѣ д.	као юче.	испит сви досадѣ на- учени пе- сама.
2— $\frac{1}{2}$ 3	I. теч. прва 2 ил 3 мес. диктанда сръб. са 2 илѣ више пословица				недельни испитъ и вечернѣ.
	4. мес. сръб. саставъ	диктандо	саставъ	диктандо и испитъ	
	II. теч. не- мачки	сръб. дикт. и испит. латински		диктанда сръб. саст.	
$\frac{1}{2}$ 3— $\frac{1}{2}$ 4	I. теч. Чи- танк. граф. и игра сра- внѣив. II. теч. немач- ки букв.	Часловац и игра ствараня часловац	Читанка рукопис. и игра сравнѣ. читанка рукоп.	Читанка граф. и игра сравнѣ. немачки букварѣ	
$\frac{1}{2}$ 4—4	Приповеданѣ и испитъ библич. припо- ведки као у I. разреду				

Пр. Све приметѣ изподѣ шеме за I. разред вреде и овде.

Ш. Приметбе за учителъ Ш. разряда или Псалтираца.

1. Изъ Науке Христ. прописана е овде свештена Историја која се има цела свршити, и библичне приповедке. До Божића се има стари завѣтъ свршити, одъ Божића нови. Посо е: свакогъ понедељника у јутру казуе се деци една глава свешт. Историје у виду приповедке, и одма се едно илъ двоє бистрие, а у остале дане сваки данъ по неко среднѣ и лошиє дете препитує; едаредъ у недељи препитую се рад повторенја и приповедке прошасте недеља, а окромъ тогъ, едаредъ и молитвице, да се неби заборавиле.

2. Рачунъ, ради се дваредъ на недељу умни с' писменимъ, и триредъ писмени, едаредъ са србскимъ а дваредъ немачкимъ говоромъ.

3. Читанъ пре подне. Дваредъ се чита немачки узъ кое се едаредъ рецитира немачко напаметъ учено; дваредъ се чита србска Читанка, и узъ то се едаредъ рецитира напаметъ учено изъ нѣ, а други редъ се раде синтактична вештбанија; а едаредъ се чита и тумачи Псалтирь, и рецитира изъ нѣга напаметъ учено.

4. Поянъ, триредъ на недељу по по сата, где се одъ части повторава оно у II. разреду научено, и спремаю за недељу она деца, која су одређена да у цркви поє; а дваредъ се чита и тумачи онај апостолъ, кои ће се идуће недељѣ на св. литургии читати.

5. Писанъ. Дваредъ немачка диктанда и узъ нѣи вештбанија у немачкој граматике; едаредъ срб. диктанда с' латинскимъ словима, и узъ то се испитую диктанда, а едаредъ слободанъ писменъ саставъ србски, и узъ нѣга србски синтаксъ.

6. Читанъ поподне и умне игре. Дваредъ срб. Читанка и узъ нѣи игра сравњиванја; едаредъ Псалтирь, а едаредъ немачко читанъ и узъ нѣи игра стваранја.

7. Приповеданъ библи. приповедака као у I. разреду (види ту) само јошъ више приповедака него и у II. разреду.

Домаће су задаће: учити напаметъ Псалме, и одређене задатке изъ србске и немачке читанке, а писати на чисто диктанда, и слободне саставе.

Све приметбе изподъ шеме за I. разредъ, вреде и овде.

Шема часова за III. разред.

WWW.UNILIB.RS

Часъ.	Понедељн.	Вторник	Среда	Петакъ	Субота
8— $\frac{1}{2}$ 9.	Припове- данъ Свеш. ист. и исп. бистрие д.	Испитъ средня д.	Испитъ лошие деце	Испитъ проша- сти при- поведака	Испитъ припове- дака и мо- литвица
$\frac{1}{2}$ 9- $\frac{1}{4}$ 10.	Рачун умно писмен срб. говоромъ	Рач. пи- смен не- мачк. го- воромъ	Рачунъ писменъ немачк. говором	Р. умно писменъ србс. го- воромъ	Р. писмени немачк. говоромъ
$\frac{1}{4}$ 10 $\frac{1}{2}$ 11	Читанъ не- мачко и из- пит напам.	Читанка, грађ. и вештб. синктак.	Псалтир и реци- тиранъ	као По- неделякъ	Читанка, грађ. и рецити- ранъ.
$\frac{1}{2}$ 11-11.	Пѣние.	Пѣние.	Пѣн. и Апостол.	Пѣние.	Апостол и Пѣние
2— $\frac{1}{2}$ 3.	Немачко диктан. са граматичн. вешт.	срб. дик. с латинс. писм. и испит.	срб. слоб. састав и синктак. вешт.	као По- неделякъ	Недельни егзаменъ
$\frac{1}{2}$ 3— $\frac{1}{2}$ 4.	Читанка србска и игра срав.	Читанка немачка и игра ствараня	Псалтир и игра сравни.	Читанка србска и игра ствараня	и вечернъ.
$\frac{1}{2}$ 4—4.	Приповеданъ и изпит библиј. припов. као у I. разреду.				

Ова деца имаю недељно: Науке Христ. т: е: свешт. Историје и библијски Приповедки 4 $\frac{1}{2}$ сата; Рачуна 3 $\frac{3}{4}$ Читаня свега 10 $\frac{1}{4}$ Појаня 1 $\frac{1}{2}$ Писаня 2. свега 23 сата.

Св. Іоаннъ милостивый.

Светый Іоаннъ милостивый родіо се у граду Ама-
тунту на острову Кипру год. 558 после Хр. Збогъ
велике милости према сиротинѣи, назвала га е црква
милостивымъ. Онъ е био сынъ богатихъ родителя, кои
су га у закону Христіянскомъ воспитали и за грађан-
скій животъ приутожили.

Кадъ е Св. Іоаннъ до мужескогъ возраста до-
спео, ожени се онъ по желји своихъ родителя, и у
дому своемъ као богать грађанинъ деліо е милостину
слѣпима, клястима и сиромасима. Ни еданъ неволь-
никъ, кои бы помоћи кодъ нѣга потражио, ніе изъ куће
нѣгове безъ утѣхе изишао.

После нѣкогъ времена жена и дѣца светого Іо-
анна помру. У туги за своимъ могао се онъ само с-
тымъ утѣшити, што е тврдо вѣровао да е Божія воля
была да тако буде, и што е у ударцу томъ сматрао
позивъ е неба на нѣга управлѣный. Слѣдуюћи совету
еванђелскомъ распрода онъ свое иманѣ и ступи у мо-
нашкій чинъ гдѣ наскоро свенченикомъ постане. Служ-
жећи Богу и людма задобые Св. Іоаннъ велико по-
штованѣ и повѣренѣ и у петдесетой своіой години
избранъ буде за Патріарха Александрійскогъ. На овомъ
найвећемъ степену архіерейскога достоинства блистао
е онъ као звѣзда одъ прве величине. Свію очи бяху
на нѣга управлѣне; нѣговъ примѣръ, нѣговъ начинъ,
живота уливаше у срдца вѣрныхъ Христіянску лю-
бавъ, коя е испуненѣ закона и саюзъ савршенства.
Многе е онъ незнабожце привео къ светлости еван-
ђелске науке, многе заблудѣнике обратіо е онъ на путь
спасенія.

Као Патріархъ добые св. Іоанъ довольно средства,
да може бѣду и неволю убогихъ сиромаша у великомъ
граду Александріи и у околини овога ублажавати, и

то е онъ доиста чинио с' найвекомъ любви са нечувеннымъ пожртвованьмъ и одрицаьмъ себе самога. Све свое доходке трошио е онъ на благотворне цѣли, а самъ се задоволявао простомъ раномъ, простымъ одѣломъ и простымъ намештаемъ дома свога.

Одъ онога дана кадъ е на престолъ патріарше-скій ступио, шияо е св. Іоанъ слуге свое често по свима краевима града гдѣ сиротиня живяше, и призи-вао у дворъ свой ниште и убоге, старе и неяке, слепе и сакате кои немогаху себе лебомъ ранили. Брой си-ромаха' кое онъ надгледаше и за кое се стараше уз-лазио е много пута на 75000 душа.

По себи се разуме да Светитель не бы у станю быо све те сиромѣхе самъ своимъ трошкомъ ранили и издржавати, али е примѣръ нѣговъ учинио, да су се многи засушени кладенци водомъ милосердія испунили. Многи богатырци видеѣи шта ради Патріархъ доношаху му сильный новацъ с' молбомъ да га онъ употреби на користъ сиротинѣ. И тако што е Светитель сиромѣхе веѣма угледао, то е све выше средства добыио, да може с' нѣима по желѣи ердца свогъ дѣла милости тѣлесне чинити слѣпима, клястима и изнемоглима.

Едномъ опомену га служители да се умѣри у деленю милостинѣ; еръ ѣе се иначе изворъ доброты-ства скоро изцрпнати морати, а светый имъ одговори: И кадъ бы сви люди милостинѣ потребовали я бы опетъ изнашао средства да свима помогнемъ; еръ е сокровиште Божіе милости неизцрпимо. Я слѣдуемъ нагону ердца свога, и подиуно самъ увѣренъ да ѣе свакий, кои съе, обилно и пожнѣти.

Нѣкій човѣкъ коме е св. Іоанъ у нужди по-могао припадне му к' ногама благодарѣи на учинѣ-ной милости. Светитель, кои одъ людѣи никакве хва-ле тражио ніе пресѣче му бесѣду овымъ рѣчма: Драгій брате! Нашто толика хвала за мало добра, кое самъ

ти учинію. Я нисамъ крвѣ свою за тебе пролію, као што е Христосъ Спаситель свою драгоцѣнну крвѣ за све насъ излію. Нѣму буди на свачему хвала. В.

Поучна забава.

Найскупоцѣннѣ бисеръ.

Іоасафъ е био царевѣтъ у дальньої земљи Индіи. Онъ е одрастао као язычникъ и ништа нѣ чуо о Богу и о дѣлима Божиима али е у срдцу свомъ увѣкъ чезнуо за истиномъ. Ђдаредъ дође у дворъ царскій нѣкій странъ човѣкъ, привисе кодъ служителя и рекне му: „Я имамъ едно зрно бисера, кое драгоцѣношћу превазилази сво драго каменъ: ерѣ има у себи снагу да може душевне болести лѣчити. Бисеръ мой отвара очи слѣпоме да увиди вѣчну истину; отвара уши глувоме да чуе Божије рѣчи; па іошѣ к' томе кадаръ е свако зло разтерати бисеръ мой.

Служитель одговори: Однеси бисеръ тай моме царевѣћу, и одведе га к' Іоасафу.

Царевѣтъ прими страного пристойно, и пошто ихъ служитель на само остави, запита га: Гди е тай бисеръ да га видимъ. Странацъ се поклони Іоасафу и одговори: Светлый Царевѣћу! Бисеръ кога ты видиши желишъ естъ вѣчна истина; а онай одъ кога самъ я тай бисеръ купіо естъ царъ надъ свима царевима. Одъ нѣга долази животъ, среѣа и свако добро; нѣговъ е престолъ надъ свима престолима. Онъ е трисветый, свевышній и непостижимый Богъ, кои се у облику човѣчїемъ на земљи появіо и съ людма поживіо!

Іоасафъ послуша ове рѣчи па онда рекне: Одавна жели срдце мое познати вѣчну истину, ал' ми се твоје рѣчи виде чудне быти. Тко си ты, и какавъ е

то царъ за кога велишъ да е надъ свима царевима и да онъ раздае животъ среѣу и свако добро.

Нато почне странацъ приповѣдати о створеню свѣта, о раю, о грѣху праотачкоме, и о Іисусу Христу Спасителю рода човечіегъ. Приповѣданъ то слушаше царевѣхъ с' найвеѣомъ пажљивошѣу. Нѣгове умне очи отворе се; у радости сиѣе се онъ с' престола, и загри странаца говореѣи: Доиста я веѣхъ напредъ осеѣамъ да бисеръ твой има снагу душевне болести лѣчити. У души е моіой, као оно кадъ се зора появи и помрчину растеруе. Говори, приповѣдай далъ о твоємъ бисеру и о цару одъ кога си га добыю.

Са умиленѣмъ продужи станный мужъ бесѣду свою овако: Царъ за кога чути желишъ естъ Іисусъ Христосъ превѣчный Богъ, кои е у времену постао човѣкомъ и донео на землю найдрагоцѣннѣи бисеръ вѣру у нѣга и нѣгову свету науку. Садъ послушай царевѣху какву снагу има тай бисеръ! И онъ продужи бесѣду о крштеню, о покаянію, о царству небесномъ и о воскресенію мртвыхъ.

Срдце царевѣево пламтеѣомъ се желѣомъ испуни, и повиче: Светый Мужу! казуй шта имамъ чинѣти да блаженъ будемъ. — Странацъ на то одговори: Покайсе и крстисе да ти се опросте грѣси, пакъ ѣеши онда примити даре светого духа и познаѣеши правого Бога.

Пошто е странный Мужъ іошть млоге рѣчи о Богу и о закону Христіанскомъ изговорію, запыта га царевѣхъ: „Како ти е име и одкуда си? А онъ одговори: Я самъ Пустиньикъ и зовемъ се Варлаамъ. У пустиньѣи има іошть много людѣи кои вѣрую Іисуса Христа, и нѣму с' добры дѣли служе.

Царевѣхъ се томе зачуди на рекне: А я самъ мыслію да си ты трговацъ! Ал' кажи ми молимъ те: Одкуда вамъ у пустиньѣи ело и одѣло? Варлаамъ од-

говори: Зелѣ и воѣе орошено росомъ небесномъ есть наша рана, а ако намъ тко леба даде, мы га едемо и благодаримо Бога. Одъ овчїе коже и простого сукна правимо мы просто одѣло, па се съ нымъ одѣвамо.

Па гдѣ си оставїо те хальїне? запыта царевїѣ. Варлаамъ сбаци са себе горню хальїну, исподъ коеѣ была сиромашка пустынїчка мантиа, па рекне. Ону горню лѣпшу хальїну обукао самъ зато да добьемъ приступъ у твой дворацъ.

Царевїѣ видеѣи га тако сиромашки одѣвена умилято му рекне: Я ѣу теби и твоемѣ братству болѣ и пристойнїе рїзе поклонити. — Варлаамъ одговори: Найлѣпша и найпристойнїя рїза, коя Христїянина краси, есть одежда невиности; ту треба чувати да ѣ неизгубимо.

Царевїѣ Индїйскїй прїими Свето Крштенѣ и одлазаше често у пустыню к' Варлааму, кои га обучаваше, у Закону Христовомъ.

Царѣ Авенирѣ отацъ Іоасафовѣ трудїо се найпре претнѣомъ, затымъ ласканїемъ па напоследку чувственымъ уладама младиѣа приволети да се Христа одрече, али Іоасафъ и у огнѣной пеѣи искушенїя одржи побѣду надъ страстима, сачува на себї у светомъ крштенїю добывену одежду нетлѣнїя, и чрезъ само то искушенїе постане непоколебимъ у вѣри Христовой. Добывши одъ отца наслѣднїй део царевїїне отїде у ню съ войскомъ предъ коїомъ ѣ ношенѣ частнїй кретѣ, и ту владаше праведно, богобоязливо и милостиво, уважаваюѣи выше одъ свїю драгоцѣнностїй онаї бисерѣ, кои му ѣ Спаситель преко Варлаама даровао. *)

*) Упуѣуемъ читателѣ на Миней Мѣсеца Новембра дне 19. — гдѣ ѣ после редовнѣ службѣ Св. Пророку Авдїї у виду повѣсти ставлѣна служба С. Варлаама, и Іоасафа Царевїѣа Индїйскогѣ.

Два браша.

Бияу два брата. Еданъ одъ нѣи нитъ е ктео што зарадити, нит' е имао волъ што уштедети и сачувати, него е све довека говорио: гди ништа нема, ништа и не пада. Ал' како човекъ мисли и ради, онако и прође. Тако ти намъ и овај братъ оста читавогъ века — братъ Ништнемало; еръ онъ никадъ не држаше за вредно мало по мало штедети и мрвицу по мрвицу на страну метати, па тако полагано дотерати до већега иманя. Кодъ нѣга е било „што куц' то муц'!“

А нѣговъ братъ, онъ оветъ имаѣаше обичай реѣи: гди ништа нема, може да буде. Пакъ онъ оно мало, што му одъ оца остало чувајуѣи, а къ томе свойски радеѣи и јошъ свойские штедеѣи, занимао е мало по мало све више. Съ почетком му е ишао посао споро и тешко, али нѣгова у обичай узета речъ: „гди ништа нема може да буде, — и она доцнија: гди има мало, може да буде много“ увекъ га е рабрила да вольомъ не клоне; она му е наданъ оживљавала и нову снагу придавала. Тако буде овај мало по мало све имуѣниј, те своимъ трудомъ а зособито штедњом постане богатъ човекъ; и ено га данасъ, гди онога свогъ брата Ништнемала децу рани и воспитава, ербо онај ни коре леба, ни костіи нема да глође.

Пословице. Штедня е највеѣи приходъ. Рад е лева штедня е десна рука богатства. Ако се не начува, не натече. Боля е штедня, нег' добра радня. Боля е штедня него ли течня. Што човекъ не потроши оно е добио. Мравъ и чела уче, како се тече. Ко нечува мало не може имати много. Ко не чува карантане, не брои цекине. Болъ е и вреѣу отрести, него торбу начети. Беле новце валя чувати за црне дане. Ко оѣе да штеди, некъ зарана почне. Докъ имашъ, донде чувай. Ко чува у младости не проси у старости. Доцна е

штедня, кадъ нема чега. Доцна е штедня на дну; он-да е и найманѣ и найгоре остало. У радише свега више, у штедише јоште више. Капля по капля, ето Морача; длака по длака, ето беляча; зрно по зрно, ето погача. Ко не купи мрвице, не ће стећи пунице. ✓

Занашъ.

Занатъ е знатанъ. Никакавъ капиталъ не може бити болъ уложенъ, него у добро изученъ занатъ. Занатъ е најлѣпше наслѣдство. Занатъ е највећии приход. Занатъ е најболѣи лебацъ. Занатъ е свакидашњи добитакъ. Занатъ е најсигурније иманѣ. Са занатомъ ћешъ далѣ отићи, него съ пунимъ товаромъ блага. Занату е савъ светъ отворенъ, и само ћешъ га са занатомъ и најевтиније и најкористније проћи и кадъ се дома вратишъ, свое усрећити. Не стиди се дакле свога заната, него свойски приони и испеци га. А нема тога заната, кои свогъ вештака не зарани и не обогати, само ако овай оће. Али немој да своју главу разбијашъ съ више заната, ни да младости свое на нѣи трафишъ, него научи еданъ, али ваљано, и ради га живо.

Упамти шта пословица учи: Кадъ се чега човекъ привати, онога нека се и држи. Ко тражи преко леба погаче, жели и пров. Ко тражи веће, изгуби и оно изъ вреће.

Ко занате меня, и часъ еданъ часъ други радо започинѣ, тай не жели своју срећу; тай е тумарало и премизгивало; тай е млакони и туняло. Кои ни мрвснате нема; кои е нико и ништа, и тай ће — само пази — кои часъ постати просякомъ,

Многи занати покваре најболѣгъ майстора. Сваки занатъ и сваки посао оће свогъ вештака да има. Ко многе занате тера, нѣе ни едноме вештъ. Петъ заната — десетъ невоља, — сачувай те Боже тога зла!

Вештакъ едног заната издржи и одрани највећу фамилију, и усрећи децу своју; а майсторъ одъ петъ заната не може ни самогъ себе да рани, него кубури и натеже довека, па цео му е животъ само просяклукъ, а ништа више.

ПРЕДПЛАТА НА ШКОЛСКІЙ ЛИСТЪ ЗА 1859 ГОДИНУ.

По давной потреби почео е листъ овај излазити у Октобру изтичуће 1858 године. За ово кратко време могла се нѣгова намѣра видити. Упућиванъ учителя и напредакъ наши школа уопште задатакъ е овога школскога органа био и остаће и одъ сада.

Задатакъ ние маленъ али имамо довољно узрока надати се, да ће се мало по мало моћи учинити много. За садржай листа највише намъ јамче г. школски савѣтникъ Натошевићъ и г. професоръ препарандије Вукићевићъ. Они су до сада сами у листу овоме скоро све радили, они ће радити и одъ сада. Поредъ њи вальда ће се одъ сада наћи јоштъ кои сународникъ, кои ће са знањмъ своимъ тежњи овога листа у помоћ притећи. Сваки такавъ прилогъ радо ће се правично награђивати.

Учительско станъ најсиромашније е станъ, а баш они треба да овакавъ листъ држе и управъ ни еданъ неби требало да безъ нѣга буде. Да би листъ обстати могао, нужно е да има баръ до 400 предбројника. Учителја сами толико за сада неможе бити кои би листъ држати кадри били. Зато би требало да оне общине, у којима су учителји слабо плаћени, по едан листъ баръ за учителя свога држе.

Требало би да листъ овај држе и сви мѣстни директори школа, еръ крозъ листъ ће само моћи знати,

како имъ школу валя надгледати. На жалость многи свештеници, кои су такви управителѣи, повраћали су листъ као да њима нетреба. Заиста сви они, кои кажу да имъ листъ нетреба, нису за управителѣ. Тако што могу само они рећи, кои немаре било школе или не било, или они, кои за никакавъ напредакъ и користь народну немаре.

И родителѣи, кои ситне дѣце имаю, чинили би добро и дѣци својој и школи или просвѣти народной уобште, кадъ би листъ овај држали, као што ихъ има, кои га већъ држе. И дѣца њиова и они сами изъ нѣга ће се многومه лѣпоме, племенитоме и користноме научити. Кома е Богъ дао да може, треба да школски листъ држи.

Ако би се јоштъ кои родољубацъ нашао, кои би, као што е г. епископъ Платонъ учинио, жертвовали што да се листъ сиромашниимъ учительима као даръ одъ њиове стране шалъ, ми би такве племените желѣ радо извѣстили било да шалъмо онима којима намъ они кажу, или да имъ јавимо само коме се шалъ.

Ми позивлѣмо на предплату за идућу годину све г. г. учителѣ, све г. г. управителѣ мѣстни школа, све родителѣ, којима станъ допушта, и уобште свакога пријатеља народне просвѣте и напредка.

Цѣна е листу са поштариномъ заедно свега на годину дана 4, на половину године 2 а на четвртъ године 1 фор. било старогъ или новогъ новца.

Изазиће сваке недѣлѣ по еданпутъ.

Они, кои га држати желе, молимо да намъ се што скорие јаве.

 Одъ 1 до 7 бр. 1858. више немамо; за ове броеве бадава су рекламацие.

Ко до сада листа овај ние платио, позива се да плати и одъ сада и до сада.

У Новомъ Саду съ концемъ децембра 1858.

Д. Медаковићъ.